

Sygn. akt IX U 2066/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 września 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2066/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.09.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. P. (P.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wynosi 242,46%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury podnosząc, iż osiągał wysokie wynagrodzenia dające podstawę do powyższego przeliczenia. Wskazał, iż w jego ocenie zaświadczenie Rp-7 zostało wystawione z pominięciem nagród jubileuszowych oraz odprawy emerytalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia(...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 01/1995r. do 12/2004r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 260,99 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 16.08.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W aktach rentowych ubezpieczonego znajdują się zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 za okresy 01.09.1976r. do 31.07.1982r ((...) Fabryka (...)), od 1982-1996 (KWK (...)) oraz 1996-2006 (KWK (...)).

W okresie od 22.09.2014r. do 30.09.2014r. ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia.

Decyzją z dnia 08.09.2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 242,46%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych – w szczególności znajdujące się tam zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 oraz zeznania ubezpieczonego nagraniem z rozprawy w dniu 29.05.2017r. minuty od 00:07:38 do 00:15:33) oraz pismo (...) Oddział (...) z dnia 09.06.2017r. (k.41).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy niż 250% i wynosi 242,46%.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przeprowadzania dowodu w postaci opinii biegłego sądowego w sytuacji gdy, ubezpieczony wykazał wynagrodzenia za lata 1976-192006 w postaci zaświadczeń wystawionych przez pracodawców. Nie istnieje zatem potrzeba odtwarzania tych wynagrodzeń przez biegłego, jak również ich weryfikacji, gdyż nie wskazano żadnych okoliczności wskazujących na fakt, że zostały one wydane nieprawidłowo. Zarzuty ubezpieczonego dotyczące pominięcia w podstawie wymiaru nagrody jubileuszowej oraz odprawy emerytalnej są bezzasadne, gdyż składniki te nie podlegają składkowaniu.

Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia nie pozwala na przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia